

บทสวดมนต์

เช้าหรือก่อนนอนเป็นประจำทุกวัน

(สำหรับคฤหัสถ์ผู้สนใจปฏิบัติธรรมสวดมนต์ภาวนา)

คำอธิษฐาน

ข้าแต่ พระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า
ข้าพเจ้าขอนอบน้อมอัญเชิญเทพยดาเจ้าทั้งหลาย โปรดได้
เสด็จมาฟังการสวดมนต์ของข้าพเจ้า ขอได้โปรดมาอนุโมทนา
และประสิทธิประสาทพรให้แก่ข้าพเจ้าด้วย เทอญ ฯ

ข้าพเจ้าขอขมากรรม หากกรรมใดที่ข้าพเจ้าได้กระทำ
แล้วผิดพลาดประการใดด้วยกาย วาจา และด้วยใจก็ดี ตั้งแต่
อดีตชาติเป็นต้นมาจวบจนในวันนี้ ทั้งที่ตั้งใจก็ดี ไม่ตั้งใจก็ดี
ทั้งที่ข้าพเจ้าระลึกได้ก็ดี ระลึกไม่ได้ก็ดี ขอทุก ๆ พระองค์
จงโปรดเมตตาอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้าด้วย เทอญ ฯ

ข้าพเจ้าขอถวายพระพร ขอทุก ๆ พระองค์จงทรงเกษม
สำราญ จงทรงพระชนม์อายุยืนนาน จงทรงพระญาณบารมี
สูงยิ่ง ๆ ขึ้นไป เทอญ ฯ

ขอพระองค์ท่านทั้งหลายโปรดประทานพร ให้ข้าพเจ้า
พ้นจากสรรพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะ
เคราะห์เสนียดจัญไร จงพ้นไปจากตัวของข้าพเจ้าและขอให้
ข้าพเจ้าได้ตาทิพย์ หูทิพย์ และเจโตปริยะญาณ พร้อมทั้งเกิด
ดวงตาเห็นธรรม ได้สำเร็จมรรคผล นิพพานเทอญ .

สาธุ สาธุ สาธุ กราบ ๓ ครั้ง

บทบูชาพระรัตนตรัย

อิมิณา สักกาเรนะ พุทฺธัง อะภิปุชฺชยามิ,
 อิมิณา สักกาเรนะ ฐัมมํ อะภิปุชฺชยามิ,
 อิมิณา สักกาเรนะ สังฆํ อะภิปุชฺชยามิ ฯ

บทกราบพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ ภะคะวา,
 พุทฺธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ. (กราบ)
 สํวากขาโต ภะคะวะตา ฐัมโม,
 ฐัมมํ นะมัสสามิ. (กราบ)
 สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
 สังฆํ นะมามิ. (กราบ)

บทขอขมาพระรัตนตรัย

วันทามิ พุทฺธัง สัพพัง เม โทสัง ขะมะเถ เม ภันเต,
 วันทามิ ฐัมมํ สัพพัง เม โทสัง ขะมะเถ เม ภันเต,
 วันทามิ สังฆํ สัพพัง เม โทสัง ขะมะเถ เม ภันเต ฯ

บทนมัสการพระรัตนตรัย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ

บทไตรสรณคมน์

พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ธัมมํ สาระณัง คัจฉามิ

สังฆํ สาระณัง คัจฉามิ

ทฺติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ทฺติยัมปิ ธัมมํ สาระณัง คัจฉามิ

ทฺติยัมปิ สังฆํ สาระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมํ สาระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆํ สาระณัง คัจฉามิ ฯ

ถวายพรพระ

บทสรรเสริญพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณที่ปรากฏในรัชคสูตรมาเป็นบทเริ่มต้น แล้วตามด้วย บทพุทธชัยมงคลคาถา พรรณนาถึงเหตุการณ์ที่พระพุทธองค์ชนะ พญามาร บทถวายพรพระเป็นที่นิยมสวดกันแพร่หลาย เพราะเชื่อว่ามีอำนาจทำให้ชีวิตผ่านพ้นปัญหา อุปสรรคและภัยอันตรายต่างๆ ในชีวิต ตลอดจนให้ประสบในสิ่งที่ปรารถนาทั้งหลาย

บทสรรเสริญพระรัตนตรัย

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วิชา-
จะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู, อะนุตตะโร ปุริสะ-
ทัมมะสาระถิ สัตถา, เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ ฯ

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, สันทิฎฐิโก อะกาลิโก,
เอหิปปัสสีโก, โอปะนะยิโก, ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ ฯ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อุกุปะฏิปัน
โน ภะคะวะโต, สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะ
โต สาวะกะสังโฆ, สามิฉิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะ
กะสังโฆ, ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญฐะ ปุริสะปุคคะลา
เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย, ปาหุเนยโย,
ทักขิณเณยโย, อัญชะลีกะระณีโย, อะนุตตะรัง ปุญญักเขต
ตัง โลกัสสาติ ฯ

บทพุทธชัยมงคลคาถา

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง

ครีเมขะลัง อุทิตะ โฌระสะเสนะ มารัง

ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

มาราติเรกะมะภियุชฌิตะสัพพะรัตติง

โฌรัมปะนาพะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง

ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

นาพาकिริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง

ทาวักคิจักกะมะสะนีวะ สุทาทูณันตัง

เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

อุกขิตตะจัคคะมะติหัตถะสุทาทูณันตัง

ธาวันติโยชะนะปะถังकुลิมาละวันตัง

อิทธิภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

กัถวานะ กัณฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา

จิณฺญาเย ทุณฺฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัจฉเณ

สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

สัจจัง วิหาเย มะตีสัจจะกะวาทะเกตุง

วาทาภิโรปีตะมะนัง อะติอันธะภูตัง

ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุชัง มะหิทธิง

ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต

อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

ทูกคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัณฺฐะหัตถัง

พรัหฺมมัง วิสุททธิชุตติมิตฺธิพะกาภิธานัง

ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

เอตาปี พุทธชะยะมังคะละอัญญะคาถา

โย วาจะ โน ทินะทีเน สาระเต มะตันที

หิต์วานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ

โมกขัง สุขัง อะธิกะเมยยะ นะโร สะปัญโญฯ

บทชัยปริตร - มหาการุณิโก

มะหาการุณิโก นาโถ
ปุเรตะวา ปาระมี สัพพา

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

ชะยันโต โพธิยา มุเล

เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ

อะปะราชิตะปัลลังกะ

อะภิสะเก สัพพะพุทธานัง

สุณักขัตตัง สุขังคะลัง

สุขะ โณ สุขุหุตโต จะ

ปะทักขิณัง กายะกัมมัง

ปะทักขิณัง มะ โนกัมมัง

ปะทักขิณานิ กัตถวานะ

หิตายะ สัพพะปาณินัง

ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง

โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ

สักระยานัง นันทิวัทตะโน

ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล

สีเส ปะฐะวิโปกชะเร

อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ ฯ

สุปะภาตัง สุขุหุจ्ฐิตัง

สุยัญ्ञัง พรหมะจาริสู

วาจกัมมัง ปะทักขิณัง

ปะณิธี เต ปะทักขิณา

ละภันตัตเต ปะทักขิणे ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง	รักขันตุ สัพพะทเวตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ	สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต ๗
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง	รักขันตุ สัพพะทเวตา
สัพพะธัมมานุภาเวนะ	สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต ๗
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง	รักขันตุ สัพพะทเวตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ	สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต ๗

กระณียะเมตตะสูตร

พระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ขุททกปาฐะและ อารัทธิวีสีสภกิกขุ อรรถ
กถาขุททกนิกาย ธรรมบท

พระสูตรว่าด้วยอานุภาพแห่งการแผ่เมตตา อานุภาพการป้องกัน

กระณียะมัตตะกุสะเลนะ ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ,
 สักโก อุชฺฐ จะ สุหุชฺฐ จะ สุวะโจ จัสสะ มุฑุ อะนะติมานิ.
 สันตุสสะโก จะ สุกะโร จะ อัมปะกัจโจ จะ สัลละหุกะวุตติ,
 สันตินทริโย จะ นิปะโก จะ อัมปะคัมโป กุเลสุ อะนะนุกิทฺโธ.
 นะ จะ ขุททัง สะมาจะเร กิณฺณจิ เยนะ วิณฺณญฺ ปะเร อุปะวะเทยฺยง,
 สุขิโน วา เขมิโน โหตุ สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตฺตตา.
 เย เกจิ ปาณะภูตฺตถิ ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา,
 ทีฆา วา เย มะหันตา วา มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะณฺฐา.
 ทิณฺฐา วา เย จะ อะทิณฺฐา เย จะ ทูเร วะสันติ อะวิทูเร,

ภูตา วา สัมภะเวสี วา สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา.
 นะ ปะโร ปะรัง นิกุพเพถะ นาติมัญญเอถะ กัตถะจิ นัง กิณฺณจิ,
 พฺยาโรสะนา ปะฐิณฺเษสัจฺญญา นานฺณญะมัญญัสสะ ทุกขะมิจฺเจยยะ.
 มาตา ยะถา นียัง ปุตตัง อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักฺขะ,
 เอวံปี สัพพะภูเตสุ มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง.
 เมตตัญจะ สัพพะโลกัสมิง มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง,
 อุทฺธัง อะโห จะ ติริยัญจะ อะสัมพาธัง อะเวรัง อะสะปิตตัง.
 ทิณฺณัญจะรัง นิสินโน วา สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมิทฺโธ,
 เอตัง สะติง อะธิณฺเฐยยะ พฺรหฺมะเมตัง วิหารัง อิธะมาหุ.
 ทิณฺณัญจะ อะนุปะกัมมะ สีละวา ทัสสะเนนะ สัมปันโน,
 กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง นะ หิ ชาตุ กัปปะเสยยัง ปุณะเรตีติ ฯ

คาถาชินบัญชร

พระคาถาคัดลีสัทธ โดยสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ค้นพบในคัมภีร์โบราณ
 และได้ดัดแปลงแต่งเติมให้ดีขึ้นเป็นเอกลักษณ์พิเศษ จะทำให้เกิดความสิริมงคลแก่
 ตนเอง ศัตรูไม่กล้ากล้ำกราย มีเมตตามหานิยม ขจัดภัยตลอดจนคุณไสยต่าง ๆ

ระลึกถึงสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) แล้วตั้งจิตอธิษฐาน

ปุตตะกาโม ละเภ ปุตตัง ณะกะกาโม ละเภ ณะนัง
 อตฺถิ กาเย กายะณฺญาเย เทวานัง ปิยะตัง สุตฺวา
 อิติปี โส ภะคะวา ยะมะ ราชาโน ท้าวเวสสุวัณ โณ
 มรณัง สุขัง อะระหัง สุคะโต นะ โมพุทฺธายะ ฯ

ชะยาสะนากะตา พุทธา	เซตฺวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง	เย ปิวิงสุ นระราสะภา.
คัณ्हังกะราทะโย พุทธา	อัญฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง	มัตถะเก เต มุณิสสะรา.
สีเส ปะติฏฐิตโต มัยหัง	พุทฺโธ ชัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิตโต มัยหัง	อุเร สัพพะคุณากะโร.
หะทะเย เม อะนุรุทฺโธ	สารีปุตฺโต จะทักขิณ
โกณทัณฺเฑ โย ปิฏฐิภากัสสัง	โมคคัลลาโน จะ วามะเก.
ทักขิณ สะวะเน มัยหัง	อาสุง อานันทะราหุโล
กัสสะโป จะ มะหानาโม	อุภาสุง วามะโสตะเก.
เกตันเต ปิฏฐิภากัสสัง	สุริโย วะ ปะภังกะโร
นิตินโน สิริสัมปนโน	โสภิตโต มุณีปุงคะโว
กุมาระกัสสะโป เถโร	มะเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง	ปะติฏฐาสี คุณากะโร.
ปุณฺโณ อังคุลิมาโร จะ	อุปาลี นันทะสีวะลี
เถรา ปญฺจะ อิเม ชาตา	นะลาณฺเฑ ทิละกา มะมะ.

เสสาสึติ มหาเถรา
 เอเตสึติ มหาเถรา
 ชะลันตา สึละเตเชนะ
 ระตะนัง ปุระโต อาสิ
 ฐะชัคคัง ปังคะโต อาสิ
 จันฐะ โมระปะริตตัญจะ
 อากาเส นะทะนัง อาสิ
 ชินาณา วัระระสังยุตตา
 วาตะปีตตาทิสัญชาตา
 อะเสสา วินะยัง ยันตุ
 วัสะโต เม สะกิจเจนะ
 ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ
 สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ
 อิจเจวะมันโต
 ชินานุภาเวนะ
 ฐัมมานุภาเวนะ
 สังฆานุภาเวนะ
 สัทธัมมานุภาวะปาลีโต

วิชิตา ชินะสาวะกา
 ชิตะวันโต ชิโนระสา
 อังคะมังเคสุ สัณฐิตา.
 ทักขิเณ เมตตะ สุตตะกัง
 วาเม อังकुลิมาละกัง
 อาฏานาฎิยะสุตตะกัง
 เสสา ปาการะสัณฐิตา
 สัตตัมปาการะลังกะตา
 พาหิรัชฌัตตูปัททะวา.
 อะนันตะชินะเตชะสา
 สะทา สัมพุทชะปัญญาชะเร.
 วิหะรันตัง มะหิตะเล
 เต มหาปุริสาสะภา.
 สุกุตโต สุรักโข
 ชิตูปัททะโว
 ชิตาริสังโฆ
 ชิตันตะราโย
 จะรามิ ชินะปัญญาชะเรติ ฯ

คำอธิษฐานอโหสิกรรม

ข้าพเจ้าของคโทษและอโหสิกรรมให้แก่เจ้ากรรมนายเวร ที่
 ท่านเคยล่วงเกินข้าพเจ้าไว้ ตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ,
 และด้วยอำนาจแห่งบุญกุศลนี้ กรรมอันใดที่ข้าพเจ้าได้
 กระทำแล้วด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี ทั้งต่อหน้าก็ดี ลับ
 หลังก็ดี โดยเจตนาก็ตาม ไม่เจตนาก็ตาม ต่อพระรัตนตรัย มารดา
 บิดา ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ ผู้มีพระคุณ เจ้ากรรมนายเวร และสรรพ
 สัตว์ทั้งหลาย ตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ ขอให้ท่านได้โปรด
 งดโทษและอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเทอญ.

บทแผ่เมตตาให้ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ ขอให้ข้าพเจ้ามีแต่ความสุข
 อะหัง นิททุกโข โหมิ ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากความทุกข์
 อะหัง อะเวโร โหมิ ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากเวรและกรรม
 อะหัง อภัยปัชฌโม โหมิ ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากอุปสรรค
 อันตรายทั้งปวง
 อะหัง อะนีโฆ โหมิ ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากความทุกข์กายทุกข์
 ใจ
 สุขิ อัตตानัง ปะริหะรามิ ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุขกายสุขใจ มี
 สติสัมปชัญญะ รักษากาย วาจา ใจตนให้พ้นจากทุกข์ภัย อยู่เย็นเป็น
 สุขเถิด.

บทเจริญเมตตาให้ผู้อื่น

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย
ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

สุจิตา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด

อะเวรา โหนตุ อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อัพยาปัชฌา โหนตุ อย่าได้พยาบาทเบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีมา โหนตุ อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สุชี อัตตานัง परिहरันตุ จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้
พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด.

บทเจริญกรุณา

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย
ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ จงเป็นผู้พ้นจากทุกข์ทั้งปวงเถิด.

บทเจริญมุทิตา

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ
ตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ จงอย่าได้ ปราศจากสมบัติอัน
ตนได้แล้วเถิด.

บทเจริญอุเบกขา

ธัมมเพ ธตฺตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

กัมมัสสะกา เป็นผู้ที่มีกรรมเป็นองของของตน

กัมมะทายาทา มีกรรมเป็นผู้ให้ผล

กัมมะโยนี มีกรรมเป็นแดนเกิด

กัมมะพันธู มีกรรมเป็นผู้ติดตาม

กัมมะปะฏิสะระณา มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย

ยัง กัมมัง กะริสสันติ จักทำกรรมอันใดไว้

กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา จักทำกรรมที่เป็นบุญหรือเป็นบาป

ตัสสะ ทายาทา ะวิสันติ เราจักเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น ๆ

บทกรวดน้ำอุทิศส่วนบุญกุศล

อิทัง เม มาตาปิตูนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ มาตาปิตะโร

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่มารดาบิดาของข้าพเจ้า ขอให้มารดาบิดาของข้าพเจ้าจงมีความสุข

อิทัง เม ญาติีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาติะโย (ใช้กรวดน้ำแบบย่อทั่วไป)

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้าจงมีความสุข

อิทัง เม คุรุปัชฌายาจะรียนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ คุรุปัชฌายาจะรียา

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้าจงมีความสุข

อิทัง สัพพะ เทวานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เทวา

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลาย ขอให้เทวดาทั้งหลาย จงมีความสุข

อิทัง สัพพะ เปตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เปตา

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่เปรตทั้งหลาย ขอให้เปรตทั้งหลาย จงมีความสุข

อิทัง สัพพะ เเวรีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เเวรี

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย จงมีความสุข

อิทัง สัพพะ สัตตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ สัตตา

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง
 จงมีความสุขทั่วหน้ากันเทอญ

คำตั้งสัจจะอธิษฐาน

ข้าพเจ้าขอตั้งสัจจะอธิษฐาน ด้วยอำนาจแห่งบุญกุศล ที่
 เกิดจากการสวดมนต์ภาวนานี้ จงเป็นพลวปัจจัย เป็นนิสัยตามส่ง
 ให้ข้าพเจ้าเกิดความสุข เกิดความเจริญ และเกิดปัญญาญาณ ทั้งใน
 ชาตินี้ ชาติหน้า ตลอดชาติอย่างยิ่ง จนบรรลุพระนิพพาน ในอนาคต
 กาลอันควรเทอญ.

คำถวายส่วนกุศลแด่พระธรรมสิงหบุราจารย์

อิทัง จิตะธัมมัสสะ โหตุ สุขิตो โหนตุ จิตะธัมโม

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่หลวงพ่ोजรัญ จิตะธัมโม

ขอให้หลวงพ่ोजรัญ จิตะธัมโม จงมีความสุข.

ผลานิสงส์จากการสวดมนต์ภาวนา

สวดมนต์เป็นนิจ (วางจิตไว้ที่ล้นปี)

การสวดมนต์เป็นนิจนี้ มุ่งให้จิตแนบสนิท คิดในคุณของพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ จิตใจจะสงบเยือกเย็นเป็นบัณฑิต มีความคิดสูง ทิฏฐิमानะทั้งหลาย ก็จะคลายหายไป เราจะได้รับอานิสงส์ เป็นผลของตนเองอย่างนี้ จากสวดมนต์เป็นนิจ

วิธีในการสวดมนต์พระเดชพระคุณหลวงพ่อได้สอนไว้ว่า “เอาตำรามาดูกันก็ไม่ได้ผล แต่ดูตำราเพื่อให้ถูกวรรคตอน และให้คล้องปาก แล้วจะได้คล้องใจ เป็นสมาธิ”

อธิษฐานจิตเป็นประจำ (วางจิตไว้ที่ล้นปี)

การอธิษฐานจิตเป็นประจำนั้น มุ่งหมายเพื่อแก้กรรมของผู้มีกรรม จากการกระทำครั้งอดีต ที่เรารำลึกได้ และจะแก้กรรมในปัจจุบัน เพื่อสู่นาคต ก่อนที่จะมีเวรมีกรรม ก่อนอื่นใด เราทราบเราเข้าใจแล้ว โปรคโคโหสิกรรมแก่สัตว์ทั้งหลาย เราจะไม่ก่อเวรก่อกรรมก่อภัยพิบัติ ไม่มีเสนียดจัญไรติดตัวไปเรียกว่า เปลา ปราศจากทุกข์ ถึงบรมสุข คือนิพพานได้ เราจะรู้ได้ว่ากรรมติดตามมา และเราจะแก้กรรมอย่างไร ในเมื่อกรรม ตามมาทันถึงตัวเรา เราจะรู้ตัวได้อย่างไร เราจะแก้อย่างไร เพราะมันเป็นเรื่องที่แล้ว ๆ มา

โอโหสิกรรมก่อนค่อยแผ่เมตตา (วางจิตไว้ที่ล้นปี)

การโอโหสิกรรม หมายความว่า เราไม่โกรธ ไม่เกลียด เรามีเวรกรรมต่อกันก็ให้อภัยกัน โอโหสิกันเสีย อย่างที่ท่านมาโอโหสิกรรม ณ บัดนี้ ให้อภัยซึ่งกันและกัน พอให้อภัยได้ ท่านก็แผ่เมตตาได้ ถ้าท่านมี อารมณ์ค้างอยู่ในใจ เสียสัจจะ ผูกใจ โกรธ อิจฉา ริษยา อาสวะไม่สิ้น ไหนเลยละท่านจะแผ่เมตตาออกได้ เราจึงไม่พ้นเวรพ้นกรรมในข้อนี้ การโอโหสิกรรมไม่ใช่ทำง่าย

เมื่อมีเมตตาดีแล้ว ได้กุศลแล้วเราก็อุทิศเลย

สำหรับการอุทิศให้ยกจิตไปวางไว้ที่อุณาโลม (ระหว่างคิ้ว)